

[Ole Bjørn Kraft.]

gaa i Gang med at opbygge, hvad der kan opbygges. Det er klart, at denne Ordning først kan blive til fuld Virkelighed lidt efter lidt, efterhaanden som det lykkes os at faa skaffet Vaaben. Men der kan gøres et betydeligt Arbejde, saaledes at i det Øjeblik Vaabnene er til Raadighed, er Organisationen opbygget, Befalingsmændene udnævnt. Vi er i den heldige Situation, at vi i de nuværende Hjemmeværnsforeninger har et Mandskab, hvorom der kan bygges Rammer, og som kan løse en Del af de Opgaver, der nu skal løses.

Jeg vil ved denne Behandling af Sagen gerne sige, at jeg er overbevist om, at den højtærede Forsvarsminister har den samme Intention som vi, men ogsaa at det danske Folk med stor Opmærksomhed vil følge, hvor energisk der bliver arbejdet paa dette Omraade, thi en af Motiveringerne for, at vi gennemfører denne Hjemmeværnsordning, er, at vi derved begynder Arbejdet paa Opbygningen af Danmarks Forsvar, og derved skulde det kunne lykkes os i den Tid, der maa gaa, inden den endelige Ordning bliver gennemført, dog at faa stillet en Ordning op, som i en given Situation ikke vil være helt uden Betydning.

Starcke: Der blev stillet det Spørgsmaal til mig af den højtærede Minister, hvordan jeg vilde bære mig ad med at ordne Opgaverne lokalt, hvis der ikke meldte sig tilstrækkeligt. Nu er det et Spørgsmaal, hvad man skal forstaa ved lokalt. Det er jo ikke bestemt fikseret, idet der findes større eller mindre diffuse Ringe omkring det lokale. Dernæst vil jeg gerne henvise til, at saavel inden for Menighedslivet som inden for Røde Kors og inden for de politiske Partier viser det sig dog, at det er muligt at faa løst de lokale Opgaver, uden at det er nødvendigt at skride til Tvangsudskrivning. Jeg formoder, at noget lignende gælder inden for den højtærede Ministers Parti. Derfor vil jeg gerne henvise til, hvordan det faktisk forelaa under Krigen, hvor netop Frihedsbevægelsen var baaret af noget, der kom indefra, fordi Folk følte, at der var en Opgave, som de ansaa for at være saa værdifuld, at de vilde sætte ind paa den alt, hvad de ejede og havde. Endelig vil jeg gerne henvise til, at man i Sverige har et Hjemmeværn, der bygger paa Frivillighed. Jeg kan derfor ikke se andet, end at det er rimeligt at hævde det Standpunkt, som jeg har hævdet her.

Naar den højtærede Minister siger, at dette Lovforslag bygger baade paa Frivil-

lighed og paa Tvangsudskrivning, er det rigtigt, men jeg vil dog gerne understrege, at Tvungen kommer først, den kommer nemlig i § 9, og saa aabnes der en vis Sprække for Frivilligheden i § 10. Vilde det ikke have været rimeligt at begynde med Frivilligheden og saa se, hvad der vilde ske? Dette kan samtidig fungere som et Svar til det meget ærede, men temmelig ufilosofiske Medlem Hr. Harald Petersen, som tilhører et Parti, der hævder, at det vil bygge Folkets Fremtid paa Frivillighedens Grund.

Forsvarsministeren (*Rasmus Hansen*):

Maa jeg begynde med en Bemærkning til det ærede Medlem Hr. Starcke. De danske Hjemmeværnsforeninger omfatter en væsentlig Part af de Mænd, som tog Del i Frihedskampen. De danske Hjemmeværnsforeninger har givet Tilslutning til det Forslag, som Tinget her har til Behandling. Der har, medens jeg har arbejdet med Forslaget, for det blev forelagt dette Ting, været et meget nøje Samarbejde mellem De danske Hjemmeværnsforeningers øverste Ledelse og mig. Jeg har bestræbt mig paa i det Omfang, som det var rimeligt og naturligt, at tage Hensyn til Synspunkterne hos De danske Hjemmeværnsforeningers Ledelse.

Jeg peger paa dette for derved at faa fremhævet, at det ærede Medlem Hr. Starcke ingen Ret har til i Dag at konstruere en Begrundelse for at gaa imod Hjemmeværnsforslaget ud fra et Hensyn til Modstandsbevægelsen. Hvis der er nogen, der skal tale paa Modstandsbevægelsens Vegne, bliver det andre end det ærede Medlem Hr. Starcke. Jeg synes, at det ærede Medlem skulde have haft fornøden Takt til at lade være med, naar han leder efter en Begrundelse for at gaa imod det foreliggende Lovforslag, da at søge denne Begrundelse i Hensynet til Hjemmeværnsforeningerne, som repræsenterer en væsentlig Part af de Mænd, som tog Del i Frihedskampen.

Det ærede Medlem Hr. Jørgen Jørgensen var saa venlig at anbefale mig at blive paa Jorden, naar jeg behandler de militære Anliggender. Jeg synes ærlig talt, at det var en lidt uforsigtig Bemærkning af det ærede Medlem at gøre. Jeg ved ikke af, at jeg paa noget Tidspunkt i den Tid, jeg har fungeret som Forsvarsminister, har undladt at bevæge mig paa Jorden. Jeg tror, det vilde have bekommet mig ganske overordentligt daarligt, hvis jeg havde gjort Forsøg paa at gaa imod Naturlovene. Men hvad er det, der giver det ærede Medlem Hr. Jørgen Jørgensen Anledning til at anbefale mig at bevæge mig paa Jorden? Det